

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Road MZ Trans” și administratorul întreprinderii Marcel Zîmbreanu,

în cauza civilă la cererea înaintată de SRL „Road MZ Trans” și Marcel Zîmbreanu către Nicolae Tomuz cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 210430 lei și încasarea cheltuielilor de judecată, și cererea reconvențională a lui Nicolae Tomuz către SRL „Road MZ Trans” și administratorul întreprinderii Marcel Zîmbreanu, intervenient accesoriu SRL „Lexasigur” cu privire la declararea nulității raportului de constatare,

împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „Road MZ Trans” și administratorul întreprinderii Marcel Zîmbreanu, fiind menținută hotărârea din 26 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 12 februarie 2016, avocatul Verginia Baltag, în interesele lui Marcel Zîmbreanu - administratorul SRL „Road MZ Trans”, s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată către Nicolae Tomuz cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 210430 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 12 septembrie 2014, pârâtul Nicolae Tomuz, aflându-se la volanul autocamionului de model „MAN TGA 18.440/4X2”, anul producerii 2006, ce-i aparține cu drept de proprietate lui Marcel Zîmbreanu, a comis un accident rutier pe teritoriul Ucrainei, faptul producerii accidentului rutier și vinovăția pârâtului fiind constatate prin certificatul eliberat de Inspekția de Stat Auto a Ministerului Afacerilor Interne al Ucrainei, în care sunt enumerate toate deteriorările aduse automobilului. La 12 decembrie 2014, proprietarului camionului i-a fost eliberată confirmarea, potrivit căreia camionul „MAN TGA 18.440”, de culoare albă, cu numărul de înmatriculare XXXX, anul producerii 2006, nu poate fi restabilit și ulterior utilizat, bunul poate fi predat doar la metal uzat.

Astfel, potrivit reclamantului, în mod evident și incontestabil prin acțiunile lui Nicolae Tomuz, firma de transport „Road MZ Trans” SRL, în persoana directorului și administratorului Marcel Zîmbreanu, a fost prejudiciată.

La solicitarea avocatului, de către Agenția de expertiză și Consulting „Lexasigur”, a fost întocmit raportul de constatare seria EI nr.251- 15/E, în conformitate cu care valoarea de piață a autocamionului „MAN TGA 18.440/4X2”, anul producerii 2006, constituie 222500 lei.

La 19 noiembrie 2015, reclamantul a expediat în adresa pârâtului o somație privind repararea prejudiciului, însă somația expediată nu a fost recepționată și, la 16 decembrie 2015, a fost expediată o somație repetată, ce a fost recepționată de către Nicolae Tomuz la 21 decembrie 2015, și prin care aceasta a fost somat la îndeplinirea obligațiilor imputate de restituire a sumei prejudiciului în decursul a 7 zile calendaristice de la recepționarea somației, însă pârâtul nu a întreprins în sensul reparării prejudiciului nici o acțiune.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat încasarea din contul lui Nicolae Tomuz în beneficiul lui Marcel Zîmbreanu a sumei în mărime de 222500 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 3000 lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

La 24 noiembrie 2016, reprezentantul reclamanților a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea din contul lui Nicolae Tomuz în beneficiul SRL „Road MZ Trans” a sumei de 222500 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 6675 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 22 februarie 2017, reprezentantul lui Nicolae Tomuz - avocatul Dumitru Mîrzac a înaintat în instanță o cerere de chemare în judecată reconvențională către SRL „Road MZ Trans” și Zîmbreanu Marcel, intervenient accesoriu SRL „Lexasigur”, cu privire la declararea nulității raportului de constatare.

În argumentarea poziției sale reclamantul acțiunii reconvenționale a invocat că suma de 222500 lei, solicitată prin acțiunea inițială, este întemeiată pe raportul de constatare seria EI nr. 251- 15/E, întocmit la solicitarea avocatului de către Agenția de Expertiză și consalting „Lexasigur”, în persoana evaluatorilor Grosu Ghenadie și Cebanu Aliona, la care este anexată licența emisă de către Camera de Licențiere pentru SRL „Lexasigur”, seria A MMII nr. 035912, în care este indicat expres că genul de activitate desfășurat de către titularul licenței respective este activitatea de evaluare a bunurilor imobile.

De asemenea, în certificatul de calificare al evaluatorului bunurilor imobile, Grosu Ghenadie, seria EI-IX nr. 0019, care este valabil până în data de 22 decembrie 2008, de asemenea este prevăzut expres domeniul de calificare ca fiind evaluarea bunurilor imobile. În această ordine de idei, sunt evidente încălcările comise la evaluarea Autocamionului MAN TGA 18.440/4x2, care prin natura sa nicidecum nu poate fi bun imobil.

Potrivit reclamantului reconvențional, este foarte dubios faptul efectuării evaluării bunului de o persoană necalificată, afirmație întemeiată pe certificatul de calificare al evaluatorului bunurilor imobile seria EI-IX nr.0019, și seria EI-IX nr. 0295 în care expres este indicat domeniul de calificare – evaluarea bunurilor imobile.

Astfel, reclamantul acțiunii reconvenționale a solicitat recunoașterea ilegalității și nulității raportului de constatare seria EI nr. 251-15.E, efectuat de către Agenția de expertiză și Consulting „Lexasigur” la 19 august 2015.

Prin încheierea din 16 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a dispus atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a SRL „Lexasigur”.

La 21 septembrie 2018, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamanților Marcel Zîmbreanu și SRL „Road MZ Trans” a înaintat o cerere de concretizare a cerințelor, solicitând încasarea din contul lui Nicolae Tomuz în beneficiul SRL „Road MZ Trans” a sumei în mărime de 210430 lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei în mărime de 6675 lei cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat, a sumei de 10000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei de 210 lei cu titlu de cheltuieli de traducere, iar în total a sumei de 227315 lei.

Prin hotărârea din 26 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată inițială înaintată de SRL „Road MZ Trans” și Marcel Zîmbreanu și cererea reconvențională înaintată de Nicolae Tomuz, au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „Road MZ Trans” și administratorul întreprinderii Marcel Zîmbreanu, fiind menținută hotărârea din 26 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, este eronat argumentul apelanților precum că din actele prezentate instanței este demonstrată incontestabil fapta ilicită comisă de Nicolae Tomuz, întrucât el a fost recunoscut vinovat de accidentul rutier, a lezat drepturile apelanților și urmează să compenseze prejudiciul cauzat potrivit art. 1398 alin. (1) din Codul civil. Or, deși din ordonanța privind clasarea procesului penal din 28 noiembrie 2014, eliberată de anchetatorul superior al SA Gluhov a DO DMAI al Ucrainei în regiunea Sumî, maior de miliție - Leontenko C.V., rezultă că Nicolae Tomuz, aflându-se la volanul automobilului, a încălcat Regulile circulației ale Ucrainei, în urma cărora acestuia i-au fost cauzate leziuni corporale, cauza penală fiind clasată din motivul lipsei în acțiunile conducătorului Macarenco V.V. a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 286 din Codul penal al Ucrainei, totuși, din ordonanța respectivă rezultă că în cadrul procesului penal nominalizat, intimatul Nicolae Tomuz a avut calitatea procesuală de parte vătămată, și nu de inculpat sau contravenient, iar o sentință sau hotărâre a agentului constatator irevocabilă privind constatarea vinei acestuia în comiterea accidentului rutier, la dosar lipsește. Prin urmare, faptul că Nicolae Tomuz a încălcat Regulile circulației ale Ucrainei nu denotă că bunul mobil ce a aparținut cu drept de proprietate SRL „Road MZ Trans” a fost distrus în urma acțiunilor intimatului.

Cu referire la consecințele prejudiciabile, instanța de apel a relevat că faptul imposibilității reparării autovehiculului nominalizat a fost expus doar în actul întocmit de SRL „Truck” (f.d. 121), în privința căreia la dosar lipsesc probe ce ar dovedi autoritatea acesteia de a oferi astfel de concluzii, iar adeverința eliberată de autoritatea polițienească a Ucrainei nu poate fi reținută în contextul în care, emitentul acesteia nu dispune de dreptul de a determina dacă bunul mobil este sau nu pasibil de reparație, iar în adeverință se indică doar faptul deformării serioase, nu și iremediabile a bunului mobil respectiv.

La fel, instanța de apel a conchis că apelanții nu au demonstrat valoarea reală a prejudiciului ce se solicită a fi încasat în ipoteza deteriorării iremediabile a autocamionului sus-indicat, deoarece potrivit raportului de constatare seria EI nr. 251-15/E din 29.07.2015, întocmit de SRL „Lexasigur”, instanța constatând că valoarea de piață a autocamionului de model „MAN TGA 18.440 4x2 BLD” a fost

stabilită în sumă de 222500 lei în lipsa unității de transport supusă evaluării, fiind aplicată metoda vânzărilor analogice de pe piața din Republica Moldova.

La 30 iulie 2019, SRL „Road MZ Trans” și administratorul întreprinderii Marcel Zîmbreanu au contestat cu recurs decizia din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului au invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Astfel, recurenții au solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 26 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admise integral pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată inițială, iar acțiunea reconvențională să fie încetată în temeiul art. 265 lit a) din Codul de procedură civilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Road MZ Trans” și administratorul întreprinderii Marcel Zîmbreanu, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 mai 2019 și expediată participanților la proces la 18 iunie 2019 (f.d. 218, vol I), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să certifice momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 30 iulie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind

din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Road MZ Trans” și administratorul întreprinderii Marcel Zîmbreanu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Road MZ Trans” și administratorul întreprinderii Marcel Zîmbreanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Maria Ghervas